

CADRUL JURIDIC AL EXERCITĂRII COMPETENȚELOR ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Prof.univ.dr. Nicoleta DIACONU
Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”

Abstract: Stabilirea competențelor în cadrul Uniunii Europene reprezintă o problemă deosebit de complexă, având în vedere atât caracterul eterogen al Uniunii, cât și modalitățile de repartizare a competențelor între Uniunea Europeană și statele membre.

Prin modificările intervenite prin Tratatul de la Lisabona sunt introduse reglementări noi în Tratatul de funcționare a Uniunii Europene (TFUE), se stabilesc foarte clar domeniile de competență exclusivă a Uniunii, domeniile de competență partajată și domeniile de coordonare sau de sprijinire a acțiunii statelor membre. Dispozițiile tratatului depășesc neajunsul reglementărilor anterioare, care nu prezentau foarte clar domeniile de competență comunitară, stabilind doar caracteristicile generale ale acțiunii comunitare în raport de acțiunea statelor membre în unele domenii.

Delimitarea competențelor Uniunii are la bază principiul atribuirii. Exercițarea competențelor Uniunii are la bază principiile subsidiarității și proporționalității.

În temeiul principiului atribuirii, Uniunea acționează în limitele competențelor ce i-au fost atribuite de către statele membre în vederea atingerii obiectivelor stabilite. Orice altă competență neatribuită Uniunii aparține statelor membre.

În temeiul principiului subsidiarității, în domeniile ce nu țin de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi atinse în mod satisfăcător de către statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar pot fi, datorită dimensiunilor și efectelor preconizate, mai bine atinse la nivelul Uniunii.

Cuvinte cheie: principiul subsidiarității, principiul atribuirii, state membre, competența exclusivă, tratat

1. Aspecte generale

Stabilirea competențelor în cadrul

LEGAL FRAMEWORK OF THE EXERCISE OF THE POWERS IN THE EUROPEAN UNION

Prof. PhD. Nicoleta DIACONU
Police Academy "Alexandru Ioan Cuza"

Abstract: Setting powers in the European Union is a particularly complex problem, given the heterogeneity of both the Union and how the sharing of the powers between the EU and its Member States.

By the changes brought forth by the Treaty of Lisbon new provisions were introduced in the European Union Treaty (TFEU), clear areas of exclusive competence of EU are established, also areas of shared competence and areas of coordination and support actions of the Member States. The anterior shortcomings of the previous legislation are being surpassed by the Treaty provisions, as the previous texts did not clearly show the areas of Community competence, establishing only general characteristics of community action against Member States in some areas.

The limits of Union competences are based on the allocation principle. The exercise of community competences is based on the principles of subsidiarity and proportionality.

Under the principle of conferral, the Union shall act within the powers assigned to it by the Member States to achieve the targets set. The competences not conferred upon the Union remain with the Member States.

Under the principle of subsidiarity, in areas that do not fall within its exclusive competence the Union shall act only and in so far as the objectives of the proposed action can not be sufficiently achieved by the Member States either at a central or at a regional and local level, but can, due to the scale and the effects, be better achieved at the Union level.

Key words: principle of subsidiarity, principle of conferral, member states, exclusive competence, treaty,

1. General aspects

Setting powers in the European

Uniunii Europene reprezintă o problemă deosebit de complexă, având în vedere atât caracterul eterogen al Uniunii, cât și modalitățile de repartizare a competențelor între Uniunea Europeană și statele membre. Aceste competențe nu sunt reglementate de tratate în mod general, ci în funcție de obiectul de activitate al Uniunii. Din această cauză jurisprudența a trebuit să intervină în numeroase cazuri și să rezolve neînțelegerile apărute, statuând totodată și o practică prin care se pot găsi soluții altor situații asemănătoare.

În vederea stabilirii competențelor Uniunii Europene și a statelor membre trebuie să se pornească de la elementele de bază ale construcției comunitare.

Un prim element care trebuie avut în vedere este faptul că Uniunea Europeană exercită competențe care îi sunt conferite de către tratatele constitutive¹.

În al doilea rând, trebuie să se țină seama de faptul că statele membre ale Uniunii continuă să-și păstreze o serie de domenii în care au competențe exclusive. Această situație duce la necesitatea delimitării domeniilor de competență ale acestor entități, determinarea raporturilor dintre ele și stabilirea modalităților de soluționare a diferendelor care pot apărea ca urmare a activităților desfășurate de către organele acestora.

Principiile care guvernează repartizarea competențelor între Uniunea Europeană și statele membre au fost inițial reglementate în art.3b din Tratatul de la Maastricht (devenit ulterior art.5 TCE, prin modificările intervenite prin Tratatul de la Amsterdam). În prezent, prin modificările intervenite prin Tratatul de la Lisabona, aceste principii sunt prezentate în art.5 din Tratatul privind Uniunea Europeană – TUE (ex.art.5 TCE).

Conform acestor dispoziții, delimitarea competențelor Uniunii este guvernată de principiul atribuirii. Exercițarea acestor competențe este reglementată de principiile subsidiarității și proporționalității.

În temeiul principiului atribuirii,

Union is a particularly complex problem, given the heterogeneity of both the Union and how the sharing of the powers between the EU and its Member States. These powers are not covered by treaties in general, but they depend on the activity of the Union. For this reason the jurisprudence had to intervene in many cases and to resolve disagreements, finding also a practice that can provide solutions to other similar situations.

To determine the powers of the European Union and of the Member States we must start at the basics of community building.

A prime factor to be considered is that the EU exercises powers conferred upon it by the constituent treaties.

Secondly, it must be taken into account that EU member states still retain a number of areas in which they have exclusive jurisdiction. This leads to the need for demarcation of the areas of competence for each of these entities, determining the relationships between them and establishing procedures for resolving disputes that may arise from the activities of their bodies.

The principles governing the division of powers between the EU and the Member States were originally covered in art. 3b of the Maastricht Treaty (later Article 5 TEC, through the changes contained in the Treaty of Amsterdam). Currently, according to the changes in the Treaty of Lisbon, these principles are set out in Article 5 of the Treaty on the European Union - TEU (ex.art.5 TEC).

Under those provisions, a limitation of the Union competences is governed by the principle of allocated competences. Exercise of these powers is governed by the principles of subsidiarity and proportionality. Under the principle of allocated competences, the Union shall act only within the powers conferred upon it by the Member States in the Treaties and in order to attain the objectives set by

Uniunea acționează numai în limitele competențelor care i-au fost atribuite de statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate. Orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate aparține statelor membre.

În temeiul principiului subsidiarității, în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

În temeiul principiului proporționalității, acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor.

Instituțiile Uniunii aplică principiul subsidiarității în conformitate cu Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Parlamentele naționale asigură respectarea principiului subsidiarității, în conformitate cu procedura prevăzută în respectivul protocol.

Din analiza dispozițiilor tratatului se desprind trei principii care guvernează competențele comunitare:

- principiul specializării;
- principiul subsidiarității;
- principiul proporționalității.

1.1. Coexistența competențelor comunitare cu cele ale statelor membre

Situația specifică a Uniunii europene determină existența unor diferențe comparative cu situația din cadrul statelor federale în ceea ce privește repartizarea competențelor. Astfel, dacă în cazul unor state federale (ex. Germania) constituția prevede modul de repartizare a competențelor, în cadrul tratatelor comunitare nu există dispoziții exprese, motiv pentru care a revenit Curții de Justiție sarcina de a statua unele principii în acest sens.

Regula de bază este că statele nu își pierd competențele proprii prin atribuirea unor

the treaties. Competences not conferred upon the Union in the Treaties remain to the Member States.

Under the principle of subsidiarity, in areas not within its exclusive competence the Union shall act only if and in so far as the objectives of the proposed action can not be sufficiently achieved by Member States either at a central or at a regional and local level, but, due to their scale and their effects, can be better achieved at the Union level.

Under the principle of proportionality, the Union's action, its content and form, does not exceed what is necessary in order to achieve the objectives of the Treaties.

The institutions of the Union apply the principle of subsidiarity in accordance with the Protocol on the principles of subsidiarity and proportionality. National Parliaments ensure the compliance with the principle of subsidiarity, in accordance with the procedure under the Protocol.

The analysis of the treaty provisions governing the powers of the E.U is all about three principles:

- The principle of specialization;
- The principle of subsidiarity;
- The principle of proportionality.

1.1. Coexistence of Community competences with those of the Member States

The specific situation of the European Union determines the existence of comparable differences with those found in the federal states in terms of powers. Thus, if for some federal states (eg Germany) the constitution provides the distribution of powers, within the EU treaties, there are no express provisions, which is why the task went to the European Court of Justice to decide certain principles in this regard.

The basic rule is that they do not

competențe comunitare, dar apar unele modificări în exercitarea acestora. Este vorba de o situație în care pot exista competențe concurente. De asemenea, există o complementaritate a competențelor, sau așa-numitul "federalism cooperativ"². Astfel, în cazul atribuirii unor competențe Uniunii, statele nu mai dispun de o competență proprie, autonomă în acel domeniu, chiar în cazul în care Uniunea nu și-a exercitat încă în mod efectiv propria competență. Statele sunt deci obligate să respecte aceste reglementări generale și să acționeze în conformitate cu prevederile lor.

În situația în care Uniunea își exercită atribuții conferite prin tratate și emit acte normative, statele nu mai au altă posibilitate decât să acționeze în cadrul prescris de acestea și dacă eventual trebuie să adopte alte acte normative de aplicare, acestea nu pot fi decât în concordanță cu cele comunitare.³

În cadrul acestei repartizări de competențe există și domenii în care statele își păstrează o competență proprie, cum ar fi de exemplu adoptarea de reglementări privind apărarea ordinii publice, a moralei și securității publice, cooperarea în protecția mediului înconjurător, precum și în domeniul dezvoltării.

În alte cazuri, Uniunea are o competență exclusivă. Statele și-au pierdut competența proprie și nu mai pot acționa decât în baza unei abilitări speciale din partea Uniunii. Este cazul domeniilor de interes colectiv, comunitar (exemplu: realizarea pieței interne unice). Această competență exclusivă se consideră a fi exercitată și în domeniul relațiilor Uniunii Europene cu țări terțe, sau în domeniul conservării resurselor marine.

1.2. Principiul specializării

Principiul specializării competențelor Uniunii Europene se bazează pe dispozițiile tratatelor constitutive ale acestora, care au conferit fiecăreia un anumit obiect de activitate și, în consecință, competențe specifice, corespunzătoare realizării scopului prevăzut de

lose their competences through the allocation of Community original competences, but there are some changes in their exercise. It is a situation where there may appear a concurrent jurisdiction. Also, there is a complementarity of competences, or a so-called "cooperative federalism." Thus, in case of powers transferred to the EU, the states no longer have the exercise of power thusly transferred, independently in that area, even if the Union has not yet effectively exercised its jurisdiction. They are so bound to comply with such general rules and act in accordance with their terms.

When the Union exercises its powers conferred by treaties and issues laws, states have no choice but to act within the prescribed norms and whether they should need to adopt any other regulations for the application of such provisions, they can only be consistent with the Community legislation.

In this division of powers there are areas in which the states retain their own jurisdiction such as, for example, the adoption of legislation on maintaining public order, morality and public security, cooperation in environmental protection and development.

In other cases, the Union has exclusive competence. The states have lost their own jurisdiction and can not act, except by special empowerment from the Union. This is the case in areas of community or collective interest (e.g. the common internal market). This exclusive jurisdiction is deemed to be exercised also as far as the EU relations with third countries, or the preservation of marine resources are concerned.

1.2. The specialization principle

The EU powers specialization principle is based on provisions of their constituent treaties, which gave to each a

tratate. Dacă în cazul CECO și CEEA tratatele au stabilit domenii de activitate foarte specializate, sectoriale, în cazul CEE s-a avut în vedere o diversificare a domeniilor de activitate și o extindere a competențelor. Acestea au fost în continuare extinse prin Actul Unic European, iar adoptarea Tratatului de la Maastricht "a constituit un moment deosebit de important în lărgirea sferei de activitate a acestei comunități nu numai prin înlăturarea calificativului "economic", cât mai ales prin instituirea Uniunii Economice și Monetare, care are ca nucleu Uniunea Europeană.

Dispozițiile art.5 par.2 TUE(ex.art.5 TCE)⁴, statuează ca principiu general că „în temeiul principiului atribuirii, Uniunea acționează numai în limitele competențelor care i-au fost atribuite de statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate. Orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate aparține statelor membre”.

Consecința acestor reglementări constă, pe de o parte, în faptul că statele pot să ceară anularea acelor acte comunitare care au fost adoptate prin depășirea de către state a competențelor atribuite Uniunii de către tratate, iar pe de altă parte, în faptul că statele nu pot să-și depășească propria competență rezultată în urma ratificării sau aderării la aceste tratate, eventualele acțiuni ale lor în acest sens putând fi sancționate.

Din activitatea jurisdicțională se constată că interpretarea dispozițiilor din tratate privind competența nu este restrictivă⁵. Deși este vorba de organizații specializate, sunt recunoscute și așa-numitele "competențe implicite", care nu sunt prevăzute în mod expres de către tratat, dar care pot fi deduse printr-o interpretare extinsivă, globală și având în vedere realizarea obiectului tratatului. Această interpretare poate fi făcută atunci când dispozițiile tratatului prevăd o enumerare exemplificativă a unor domenii în care se conferă competență Uniunii, altele nefiind deci interzise. Se are în vedere, de exemplu, faptul că dacă în sarcina Uniunii revine realizarea

certain domain of activity and, consequently, specific competences, appropriate for achieving their intended purposes. If the ECSC and the EAEC Treaties have established highly specialized sectorial fields, in the CEE treaty envisioned a diversification and expansion of competences. These were further expanded by the Single European Act and the adoption of the Maastricht Treaty "was a very important moment in the widening of the sphere of activity of this community not only by removing the qualifier „economy”, but especially through the establishment of the Economic and Monetary Union, of which the EU is the core.

The provisions of par. 2 TUE of Article 5 (ex.art.5 TEC) states as a general principle that "under the principle of conferral, the Union shall act only within the powers conferred upon it by the Member States in the Treaties in order to attain the objectives set by the Treaties. Competences not conferred upon the Union by the Treaties remain with the Member States. "

The consequence of these regulations is, on the one hand, that the Member States may request the cancellation of those Community acts that have been adopted by the other member states exceeding the powers conferred by EU Treaties and, on the other hand, the fact that they may not overcome their own jurisdiction resulting from the ratification of or accession to these treaties, their possible actions in this sense being sanctionable.

The jurisprudence shows that judicial interpretation of treaty provisions on jurisdiction is not restrictive. Although we are dealing with specialized organizations, so-called "implied powers" are recognized which are not expressly provided for by treaty, but which can be deduced by a broad interpretation, and having regard to the global treaty subject.

unor obiective interne, se poate extinde competența acestora și în domeniul extern, pentru acele măsuri care sunt necesare bunei îndepliniri a atribuțiilor pe plan intern⁶. De asemenea, jurisprudența Curții a statuat că dispozițiilor tratatelor privind competențele Comunităților trebuie să li se dea o interpretare mai mult "extinsă" decât "restrânsă" (de exemplu în domeniul formării profesionale, unde Uniunea nu are competențe expres prevăzute)⁷.

Extinderea competențelor comunitare față de cele prevăzute în tratate trebuie să se facă însă doar în limitele care sunt cuprinse în tratate, orice depășire a acestora fiind supusă anulării. Se evidențiază și o diversitate de competențe comunitare, respectiv:

- competența normativă;
- competența executivă;
- competența de control;
- competența jurisdicțională.

Fiecare dintre acestea este exercitată prin instituțiile și organele abilitate prin tratate și alte acte normative comunitare, sau de drept intern. Astfel, Uniunea are posibilitatea de a sancționa persoanele fizice sau agenții economici pentru nerespectarea reglementărilor comunitare, dar nu dispune de mijloace pentru aplicarea sancțiunilor, acestea fiind duse la îndeplinire de către state, prin organele lor competente, aceasta constituind o obligație a statelor în cadrul cooperării comunitare⁸.

1.3. Principiul subsidiarității

Subsidiaritatea ca principiu în domeniul competențelor Uniunii Europene presupune că acesta nu intervine în domeniile care nu țin de competența exclusivă, decât în măsura în care obiectivele avute în vedere nu pot fi realizate în mod corespunzător de către statele membre, acestea putând fi mai bine îndeplinite la nivel comunitar.

Raționamentul de bază este acela că ceea ce poate fi realizat în mod individual, de către fiecare stat, nu trebuie făcut în comun, dar dacă această realizare individuală nu este

This interpretation can be made when the Treaty provides an illustrative list of areas where jurisdiction is conferred to the Union, the adding of other areas not being prohibited. It is envisaged, for example, that if the Union is carrying the burden of attaining internal targets, it may extend its powers also in external fields, for those measures which are necessary for the proper accomplishment of the internal task. Also, the Court held that the Treaties on EU competences must be given an interpretation more "extensive" than "restrictive" (e.g. the professional training, where the Union has no expressly provided powers).

The expanding of Community competences over the limits of those set out in the treaties must be made only within the limits contained in the Treaties, any failure to do so is subject to cancellation. A variety of Community competences may be outlined, namely:

- Legislative power;
- Executive power;
- Power of control;
- Jurisdiction.

Each of them is exercised by institutions and bodies empowered by the Treaties and other Community or national legislation. Thus, the Union has the power to censor individuals or businesses for infringing the Community rules, but it has no means for the enforcement of the penalties, which are carried out by the states, through their competent bodies; it is an obligation of the States with in Community cooperation.

1.3. Subsidiarity principle

The Subsidiarity principle in the EU powers requires that it does not intervene in any action on matters not within its exclusive competence, except if the objectives envisaged cannot be achieved by the Member States and can therefore be better achieved at a

posibilă, se impune intervenția colectivă. Competența de drept comun este deci a statelor, iar intervenția comunitară, în practică, este de natură să ducă în suficiente cazuri la situații dificile în ceea ce privește delimitarea competențelor, fapt pentru care în doctrină s-au exprimat opinii controversate în legătură cu această problemă. În mod concret este vorba de o acceptare din partea statului a limitării competențelor sale, în vederea acordării unor competențe sporite Uniunii. Competența națională constituie regula, iar competența comunitară excepția.

Principiul subsidiarității a fost introdus ca principiu general privind competențele prin Tratatul de la Maastricht. El are însă atât precedente doctrinare, cât și constituționale. Dintre sursele doctrinare se impun a fi menționate acele teorii care încercau să confere o protecție individului față de intervențiile publice nejustificate, prin luarea deciziilor la nivelul cel mai scăzut posibil. Acest principiu a cunoscut o evoluție în sensul intervenției forului superior numai atunci când cel inferior nu reușea să aibă eficiență în acțiunile sale.

Conform dispoz.art.5 par.3 TUE (ex.art.5 par.2.TCE), *„în temeiul principiului subsidiarității, în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii”*.

Instituțiile Uniunii aplică principiul subsidiarității în conformitate cu Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Parlamentele naționale asigură respectarea principiului subsidiarității, în conformitate cu procedura prevăzută în respectivul protocol.

Principiul subsidiarității reprezintă o formă de control asupra puterilor instituțiilor comunitare, prin crearea unei prezumții în favoarea unei acțiuni în favoarea unui stat

Community level.

The basic reasoning is that what can be done individually by each State, must not be done jointly, but if that individual achievement is not possible, collective action is required. As a rule, the power belongs to the Member States and the Community intervention, in practice, is likely to result in enough cases of difficult situations as it regards the delimitation of competences, for which reason the doctrine has expressed controversial views about this issue. Specifically it is all about the acceptance by a state of the limiting of its jurisdiction and the granting of increased powers to the Union. National jurisdiction is the rule and Community competence is the exception.

The subsidiarity principle was introduced as a general principle for the allocation of powers by the Maastricht Treaty. It has earlier been consecrated, both doctrinally and constitutionally. Some doctrinal sources are required to be mentioned, especially those theories that try to provide the individual with protection against unwarranted government intervention, through decisions at the lowest level possible. This principle has evolved in the sense that a higher court's intervention is necessary only when the lower level one has failed in its actions.

According to the provisions of art. 5 par. 3 TEU (ex.art.5 par.2.TCE), "under the principle of subsidiarity, in areas not within its exclusive competence, the Union shall act only if and in so far as the objectives of the action taken can not be sufficiently achieved by the Member States either at central or at regional and local level, but due to their scale and effects, can be better achieved at the Union level."

The Union institutions apply the principle of subsidiarity in accordance with the Protocol on the principles of

membru, în sectoarele în care Uniunea Europeană nu are competență exclusivă.

Acest principiu este perceput ca un instrument pentru descentralizarea puterii politice. În cadrul Uniunii Europene statele membre au cedat parte din suveranitatea națională, structurilor comunitare dar în același timp, în cadrul fiecărui stat membru există mecanisme guvernamentale pentru administrarea legilor naționale. În general, principiul subsidiarității înseamnă că deciziile ar trebui luate la cel mai jos nivel de competență în ierarhia politică, iar centrul nu poate interveni decât atunci când este absolut necesar. Subsidiaritatea este deci un instrument al descentralizării. Democrația trebuie bazată pe o clară separare între puterea națională și cea supranațională.

Statele membre trebuie să beneficieze de o cât mai mare putere în sectoarele în care nici Uniunea europeană și nici statele membre nu au o competență exclusivă. Comisia Europeană se bazează pe principiul că un domeniu este de competență exclusivă a Uniunii Europene atunci când tratatul impune instituțiilor comunitare obligația de a acționa.

Văzut de sus în jos, principiul subsidiarității este perceput ca fiind delegarea puterii de la nivelul central al Uniunii Europene, la nivel al statelor membre. Astfel, nu trebuie să se impună o prea mare greutate asupra instituțiilor comunitare. Văzut de jos în sus, statele membre, prin intermediul acestui principiu, își aduc contribuția pentru buna funcționare a sistemului comunitar. Acest lucru este evidențiat și de faptul că statele membre percep problemele dintr-o perspectivă regională, și sunt aproape de nevoile locale. În acest context, Uniunea Europeană intervine pentru a aduce elementul de uniformitate și armonizare a sistemelor naționale.

S-a constatat însă de către jurisprudența comunitară și de către statele membre că, în vederea construcției comunitare, subsidiaritatea trebuie să devină

subsidiarity and proportionality. National Parliaments ensure compliance with the principle of subsidiarity, in accordance with the procedure under the Protocol.

Subsidiarity is a form of control over the powers of Community institutions, by creating a presumption in favor of an action in favor of a Member State, in sectors where the EU has exclusive competence.

This principle is seen as a tool for the decentralization of political power. Within the EU, the Member States have ceded part of their national sovereignty to community structures but also within each Member State governmental mechanisms exist to manage the national laws. In general, the principle of subsidiarity means that decisions should be taken at the lowest level of competence in the political hierarchy and the Centre can intervene only when it is absolutely necessary. Subsidiarity is therefore an instrument of decentralization. Democracy must be based on a clear separation between national and supranational power.

Member States should have as much power as possible in areas where neither the European Union nor the Member States have exclusive competence. The European Commission is based on the principle that an area is the exclusive competence of the European Union when the Treaty requires the Community institutions to act on that matter.

Seen from above, the principle of subsidiarity appears as a delegation of power from the central European Union level to the Member States level. Thus, it should not be imposed too much weight on the Community institutions. Seen from below, the Member States through this principle, contribute to the smooth operation of the Community. This is shown by the fact that Member States perceive problems from a regional

un principiu al relațiilor comunitare generale. El a fost exprimat pentru prima oară în acest sens în proiectul de Uniune Europeană al lui A. Spinelli, propus Parlamentului European (15 iulie 1983), iar din Actul Unic European rezultă, fără să fie menționat expres, din dispozițiile privind mediul înconjurător. Tratatul de la Maastricht a fost însă cel care i-a dat o formulare relativ clară și precisă (prin dispozițiile introduse în art. 3 b – în prezent art.5 TUE).

1.4. Principiul proporționalității

Conținutul principiului proporționalității constă în faptul că acțiunile Uniunii nu vor depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor prevăzute în tratat. Acest principiu a fost aplicat în jurisprudența Curții de Justiție încă din anul 1956⁹, fiind considerat unul dintre principiile care rezultă din natura comunităților și care sunt inerente noțiunii de piață comună și doctrinei neo-liberale pe care aceasta se bazează.

Potrivit acestui principiu, instituțiile comunitare vor trebui să acționeze în așa fel încât să nu depășească în exercitarea competențelor ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor comunitare. Atunci când instituția poate să aleagă între mai multe variante de rezolvare a atribuțiilor sale, în baza acestui principiu, va trebui să o aleagă pe cea mai puțin constrângătoare pentru cel care urmează să o execute, iar în cazurile în care se impun unele sarcini, acestea să nu fie disproporționate în raport cu scopurile vizate.

Acest principiu își găsește reflectarea mai ales în aplicarea unor măsuri de sancționare de natură administrativă sau penală, precum și în domeniul protecției consumatorilor interni din statele membre, sau în cel al liberei circulații a persoanelor. Principiul se aplică atât în ceea ce privește măsurile comunitare, cât și măsurilor naționale care prevăd sancționarea

perspective and are close to the local needs. In this context, the EU intervenes to bring the element of uniformity and harmonization of national systems.

But it was found by the jurisprudence of the Member States on the Community law that, for the community building, subsidiarity should become a general principle of community relations. It was voiced for the first time in European Union's draft of A. Spinelli proposed to European Parliament (July 15, 1983), and from the Single European Act it clearly results, without being expressly mentioned, from the environmental provisions. The Maastricht Treaty was, however, the act that gave it a relatively clear and precise formulation (through the provisions introduced in Art. 3 b - now Article 5 TEU).

1.4. The proportionality principle

The content of the principle of proportionality is that the Union action shall not exceed what is necessary to achieve the objectives of the Treaty. This principle was applied in the Court of Justice since 1956, being considered one of the principles established in the Communities and inherent in the concept of common market and neo-liberal doctrine on which it is based. Under this principle, institutions will have to act so that the exercise of their does not exceed what is necessary to achieve Community objectives. Where the institution may choose among several options to solve its tasks, under this principle, it should choose the least onerous way for those who are to perform, and where it is necessary to impose some tasks, they are not to be disproportionate to the aims pursued.

This principle is reflected especially in the application of measures of administrative or criminal punishment and also in domestic consumers'

încălcărilor normelor dreptului comunitar.

2. Dispozițiile Tratatului de la Lisabona privind exercitarea competențelor comunitare

2.1. Aspecte generale

Prin modificările intervenite prin Tratatul de la Lisabona sunt introduse reglementări noi în Tratatul de funcționare a Uniunii Europene (TFUE), se stabilesc foarte clar domeniile de competență exclusivă a Uniunii, domeniile de competență partajată și domeniile de coordonare sau de sprijinire a acțiunii statelor membre. Dispozițiile tratatului depășesc neajunsul reglementărilor anterioare, care nu prezentau foarte clar domeniile de competență comunitară, stabilind doar caracteristicile generale ale acțiunii comunitare în raport de acțiunea statelor membre în unele domenii.

Delimitarea competențelor Uniunii are la bază principiul atribuirii. Exercitarea competențelor Uniunii are la bază *principiile subsidiarității și proporționalității*.

În temeiul principiului atribuirii, Uniunea acționează în limitele competențelor ce i-au fost atribuite de către statele membre în vederea atingerii obiectivelor stabilite. Orice altă competență neatribuită Uniunii aparține statelor membre.

În temeiul principiului subsidiarității, în domeniile ce nu țin de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi atinse în mod satisfăcător de către statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar pot fi, datorită dimensiunilor și efectelor preconizate, mai bine atinse la nivelul Uniunii.

2.2. Categoriile de competențe

Categoriile și domeniile de competențe ale Uniunii sunt stabilite prin dispozițiile art. 2 TFUE. Conform acestor dispoziții, în cazul în care tratatele atribuie Uniunii *competență exclusivă* într-un domeniu determinat, numai

protecția în statele membre, sau în domeniul liber al mișcării persoanelor. Principiul se aplică atât în termenii măsurilor comunitare cât și în termenii măsurilor naționale care necesită sancțiuni pentru încălcarea dreptului comunitar.

2. The Treaty of Lisbon's provisions on the exercise of Community powers

2.1. General aspects

By the changes brought forth by the Treaty of Lisbon new provisions were introduced in the European Union Treaty (TFEU), clear areas of exclusive competence of EU are established, also areas of shared competence and areas of coordination and support actions of the Member States. The anterior shortcomings of the previous legislation are being surpassed by the Treaty provisions, as the previous texts did not clearly show the areas of Community competence, establishing only general characteristics of community action against Member States in some areas.

The limits of Union competences are based on the allocation principle. The exercise of community competences is based on the principles of subsidiarity and proportionality.

Under the principle of conferral, the Union shall act within the powers assigned to it by the Member States to achieve the targets set. The competences not conferred upon the Union remain with the Member States.

Under the principle of subsidiarity, in areas that do not fall within its exclusive competence the Union shall act only and in so far as the objectives of the proposed action can not be sufficiently achieved by the Member States either at a central or at a regional and local level, but can, due to the scale and the effects, be better achieved at the Union level.

Uniunea poate legifera și adopta acte cu forță juridică obligatorie, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de Uniune sau pentru punerea în aplicare a actelor Uniunii.

În cazul în care tratatele atribuie Uniunii o *competență partajată* cu statele membre într-un domeniu determinat, Uniunea și statele membre pot legifera și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în acest domeniu. Statele membre își exercită competența în măsura în care Uniunea nu și-a exercitat competența. Statele membre își exercită din nou competența în măsura în care Uniunea a hotărât să înceteze să și-o mai exercite.

Statele membre își coordonează politicile economice și de ocupare a forței de muncă în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul tratat, pentru definirea cărora Uniunea dispune de competență.

Uniunea este competentă, în conformitate cu dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană, să definească și să pună în aplicare o politică externă și de securitate comună, inclusiv să definească treptat o politică de apărare comună.

În anumite domenii și în condițiile prevăzute în tratate, Uniunea este competentă să întreprindă acțiuni de sprijinire, coordonare sau completare a acțiunii statelor membre, fără a înlocui însă prin aceasta competența lor în aceste domenii.

Actele Uniunii obligatorii din punct de vedere juridic, adoptate pe baza dispozițiilor tratatelor referitoare la aceste domenii, nu pot implica armonizarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre.

Întinderea și condițiile exercitării competențelor Uniunii sunt stabilite prin dispozițiile tratatelor referitoare la fiecare domeniu.

2.3. Domeniile de competență exclusivă

Competențele exclusive ale Uniunii

2.2. Categories of competences

The categories and areas of competence of the Union are fixed by the provisions of Art. 2 T.F.E.U. Under those provisions, if the Treaties confer to the Union the exclusive competence in a specific area, only the Union may legislate and adopt legally binding acts, the states can do so only if authorized by the Union or for the implementation of Union acts. When the Treaties confer to the Union a competence shared with the Member States in a specific area, the Union and the Member States may legislate and adopt legally binding acts in this area. Where the Treaties confer to the Union a competence shared with the Member States in a specific area, the Union Member States may legislate and adopt legally binding acts in this area. Member States shall exercise their competence if the Union has not exercised its competence or has decided not to exercise it.

Member States shall again exercise their competence if the Union has decided to stop exercising its powers.

Member States shall coordinate their economic and employment policies under the conditions of this treaty, for the definition of which the Union has jurisdiction.

The Union can, in accordance with the Treaty on the European Union, define and implement a common foreign affairs and security policy including the progressive framing of a common defense policy.

In certain areas and in the conditions of the Treaty, the Union shall have competence to take action to support, coordinate or supplement the actions of the Member States, without thereby superseding their competence in these areas.

The legally binding Union acts, adopted on the basis of the Treaties

sunt reglementate prin art.3 TFUE. Competența Uniunii este exclusivă în următoarele domenii:

- a) uniunea vamală;
- b) stabilirea normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne;
- c) politica monetară pentru statele membre a căror monedă este euro;
- d) conservarea resurselor biologice ale mării în cadrul politicii comune privind pescuitul;
- e) politica comercială comună.

De asemenea, competența Uniunii este exclusivă în ceea ce privește încheierea unui acord internațional în cazul în care această încheiere este prevăzută de un act legislativ al Uniunii, ori este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă, sau în măsura în care aceasta ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare a acestora.

2.4. Domeniile de competență partajată

Domeniile de competență partajată sunt stabilite prin art. 4 TFUE. Uniunea dispune de competență comună cu statele membre atunci când tratatul îi atribuie o competență care nu se referă la domeniile de competență exclusivă sau de coordonare.

Competența Uniunii este partajată cu statele membre în cazul în care tratatele îi atribuie o competență exclusivă.

Competențele partajate între Uniune și statele membre se aplică în următoarele domenii principale:

- a) piața internă;
- b) politica socială, pentru aspectele definite în prezentul tratat;
- c) coeziunea economică, socială și teritorială;
- d) agricultura și pescuitul, cu excepția conservării resurselor biologice ale mării;
- e) mediul;
- f) protecția consumatorului;
- g) transporturile;
- h) rețelele transeuropene;

relating to these areas shall not entail harmonization laws, regulations and administrative provisions of Member States.

The scope and the conditions for the exercise of the Union competences are established by the Treaties relating to each area.

2.3. The exclusive competence areas

The Union's exclusive competences are governed by Article 3 TFEU. The Union has an exclusive competence in the following areas:

- a) Customs union;
- b) To establish competition rules necessary for its operation;
- c) Monetary policy for the Member States whose currency is the euro;
- d) Conservation of marine biological resources under the common fisheries policy;
- e) Common commercial policy.

Also, the Union shall have exclusive jurisdiction in respect of any international agreement when its conclusion is provided by a legislative act of the Union or it is necessary to enable the Union to exercise its internal competence, or in so far as it may affect the common rules or alter their scope.

2.4. Areas of shared competence

The areas of shared competence are established by Art. 4 TFEU. The Union has a joint responsibility with the Member States when the treaty does not confer a jurisdiction which relates to the exclusive competence or to the coordination competences.

The Union shall share competence with the Member States where the Treaties confer exclusive jurisdiction.

Shared competence between the Union and the Member States applies in

i) energia;
j) spațiul de libertate, securitate și justiție;

k) obiectivele comune de securitate în materie de sănătate publică, pentru aspectele definite în prezentul tratat.

În domeniile cercetării, dezvoltării tehnologice și spațiului, Uniunea dispune de competență pentru a desfășura acțiuni și, în special, pentru definirea și punerea în aplicare a programelor, fără ca exercitarea acestei competențe să poată avea ca efect împiedicarea statelor membre de a-și exercita propria competență.

În domeniile cooperării pentru dezvoltare și ajutorului umanitar, Uniunea dispune de competență pentru a întreprinde acțiuni și pentru a duce o politică comună, fără ca exercitarea acestei competențe să poată avea ca efect lipsirea statelor membre de posibilitatea de a-și exercita propria competență.

2.5. Domeniile acțiunii de sprijinire, de coordonare sau complementare

Domeniile acțiunii de sprijinire, de coordonare sau complementare sunt stabilite prin dispozițiile art.6 TFUE.

Uniunea are competența să desfășoare acțiuni de sprijinire, de coordonare sau complementare. Statele membre își coordonează politicile economice în cadrul Uniunii. În acest scop, Consiliul adoptă măsuri și, în special, orientările generale ale acestor politici. Statelor membre a căror monedă este euro li se aplică dispoziții speciale.

Uniunea ia măsuri pentru a asigura coordonarea politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre și, în special, prin definirea orientărilor acestor politici.

Uniunea poate adopta inițiative pentru a asigura coordonarea politicilor sociale ale statelor membre.

Domeniile în care se desfășoară acțiuni de sprijinire, de coordonare sau completare a acțiunii statelor membre sunt următoarele:

a) protecția și îmbunătățirea sănătății

the following areas:

a) Internal market;

b) Social policy, for the aspects defined in this Treaty;

c) Economic, social and territorial cohesion;

d) Agriculture and fisheries, excluding the conservation of marine biological resources;

e) Environment;

f) Consumer protection;

g) Transport;

h) Trans-European networks;

i) Energy;

j) Area of freedom, security and justice;

k) Common safety concerns in public health matters, for aspects defined in this Treaty.

In research, technological and space development, the Union shall have competence to carry out activities, particularly to define and implement the programs; the exercise of that power may have the effect of preventing Member States to exercise their competence.

In the areas of development cooperation and humanitarian aid, the Union shall have the competence to carry out activities and conduct a common policy, the exercise of that power may have the effect of depriving the Member States of the opportunity to exercise their jurisdiction.

2.5. Areas of support, coordinating or complementary action

The areas of support, coordinating or complementary action are determined by the provisions of Article 6 TFEU.

The Union has the competence to carry out actions to support, coordinate or complement. The Member States shall coordinate their economic policies within the Union. To this end, the Council shall adopt measures, in particular broad guidelines for these policies. For the

umane;

- b) industria;
- c) cultura;
- d) turismul;
- e) educația, formarea profesională, tineretul și sportul;
- f) protecția civilă;
- g) cooperarea administrativă.

2.6. Dispozițiile cuprinse în Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității

Tratatul de la Lisabona cuprinde și *Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității*, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Conform dispozițiilor cuprinse în acest protocol, fiecare instituție asigură în permanență respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității definite la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Înainte de a propune un act legislativ, Comisia procedează la consultări extinse. După caz, aceste consultări trebuie să aibă în vedere dimensiunea regională și locală a acțiunilor preconizate. Comisia transmite parlamentelor naționale proiectele sale de acte legislative și proiectele sale modificate, în același timp în care le transmite organului legislativ al Uniunii.

De asemenea, Parlamentul European transmite parlamentelor naționale proiectele sale de acte legislative, precum și proiectele sale modificate. Consiliul transmite parlamentelor naționale proiectele de acte legislative emise de un grup de state membre, de Curtea de Justiție, Banca Centrală Europeană sau Banca Europeană de Investiții, precum și proiectele modificate.

Proiectele de acte legislative se motivează în raport cu principiile subsidiarității și proporționalității. Orice proiect de act legislativ ar trebui să cuprindă o fișă detaliată care să permită evaluarea

Member States whose currency is euro the special provisions shall apply.

The Union will take measures to ensure coordination of work and employment policies of Member States, in particular by defining guidelines for these policies.

The Union may take initiatives to ensure the coordination of Member States' social policies.

The areas where actions are carried out to support, coordinate or supplement the actions of Member States are:

- a) Protecting and improving human health;
- b) Industry;
- c) Culture;
- d) Tourism;
- e) Education, training, youth and sport;
- f) Civil protection;
- g) Administrative cooperation.

2.6. Provisions of the Protocol on the principles of subsidiarity and proportionality

The Lisbon Treaty and the Protocol include the principles of subsidiarity and proportionality, and they are included in the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union.

Under the provisions of this Protocol, each institution shall ensure constant compliance with the principles of subsidiarity and proportionality as defined in Article 5 of the Treaty on European Union.

Before proposing legislative acts, the Commission shall resort to wide consultations. Where appropriate, these consultations should take into account regional and local dimension of the envisaged action. The Commission shall forward its draft and its amended drafts to the national parliaments; at the same time it will transmit them to the Union

conformității cu principiile subsidiarității și proporționalității. Fișa menționată anterior ar trebui să cuprindă elemente care să permită evaluarea impactului financiar al proiectului în cauză și, în cazul unei directive, evaluarea implicațiilor acesteia asupra reglementărilor care urmează să fie puse în aplicare de statele membre, inclusiv asupra legislației regionale, după caz. Motivele care conduc la concluzia că un obiectiv al Uniunii poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii se bazează pe indicatori calitativi și, ori de câte ori este posibil, pe indicatori cantitativi. Proiectele de acte legislative au în vedere necesitatea de a proceda astfel încât orice obligație, financiară sau administrativă, care revine Uniunii, guvernelor naționale, autorităților regionale sau locale, operatorilor economici și cetățenilor să fie cât mai redusă posibil și proporțională cu obiectivul urmărit.

În termen de opt săptămâni de la data transmiterii unui proiect de act legislativ în limbile oficiale ale Uniunii, orice parlament național sau orice cameră a unui parlament național poate adresa președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei un aviz motivat în care să se expună motivele pentru care consideră că proiectul în cauză nu este conform cu principiul subsidiarității. După caz, fiecărui parlament național sau fiecărei camere a unui parlament național îi revine sarcina de a consulta parlamentele regionale cu competențe legislative.

În cazul în care proiectul de act legislativ în cauză este emis de un grup de state membre, președintele Consiliului transmite avizul guvernelor respectivelor state membre.

În cazul în care proiectul de act legislativ este emis de Curtea de Justiție, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții, președintele Consiliului transmite avizul instituției sau organului în cauză.

Parlamentul European, Consiliul și Comisia, precum și, după caz, grupul de state membre, Curtea de Justiție, Banca Centrală

legislator.

Also, the national Parliament shall forward its draft of legislative acts and its amended drafts. The Council will forward to the national parliaments the draft of laws issued by a group of Member States, the Court of Justice, European Central Bank or European Investment Bank and amended drafts.

The draft of all legislative acts shall be justified in relation to the principles of subsidiarity and proportionality. Any draft of a legislative act should contain a detailed statement to assess the compliance with the principles of subsidiarity and proportionality. This statement should include elements to assess the financial impact of the project concerned and, if a directive exists on the matter, of its implications for the regulations to be implemented by the Member States, including the regional legislation, where appropriate. The reasons for concluding that a Union objective can be better achieved at the Union level are based on qualitative and, wherever possible, quantitative indicators.

The legislative drafts supporting the need for any burden, whether financial or administrative, falling upon the Union, national governments, regional or local authorities, economic operators and citizens must ensure that such burden is minimized and proportionate to the aim pursued..

Within eight weeks after forwarding a legislative draft in the official EU languages, any national parliament or any chamber of a national Parliament may address the President of the European Parliament and the Council, respectively, the Commission a reasoned opinion stating why it considers that the project is consistent with the principle of subsidiarity. Where appropriate, each national Parliament or each chamber of a national Parliament will consult the regional parliaments with legislative

Europeană sau Banca Europeană de Investiții, în cazul în care proiectul de act legislativ european este emis de acestea, țin seama de avizele motivate adresate de parlamentele naționale sau de o cameră a unuia dintre aceste parlamente naționale. Fiecare parlament național dispune de două voturi, repartizate în funcție de sistemul parlamentar național. În cadrul unui sistem parlamentar național bicameral, fiecare dintre cele două camere dispune de un vot.

În cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o treime din totalul voturilor atribuite parlamentelor, proiectul trebuie reexaminat. Acest prag este de o pătrime în cazul unui proiect de act legislativ prezentat în temeiul articolului 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție. În urma acestei reexaminări, Comisia sau, după caz, grupul de state membre, Parlamentul European, Curtea de Justiție, Banca Centrală Europeană sau Banca Europeană de Investiții, în cazul în care proiectul de act legislativ este emis de acestea, pot hotărî fie să mențină proiectul, fie să îl modifice, fie să îl retragă. Această decizie trebuie motivată.

De asemenea, în cadrul procedurii legislative ordinare, în cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o majoritate simplă din voturile atribuite parlamentelor naționale, proiectul trebuie reexaminat. Ca urmare a unei astfel de reevaluări, Comisia poate hotărî fie să mențină propunerea, fie să o modifice, fie să o retragă.

În cazul în care decide menținerea propunerii, Comisia va trebui să justifice, printr-un aviz motivat, motivele pentru care consideră că propunerea este conformă cu principiul subsidiarității. Acest aviz motivat, precum și avizele motivate ale parlamentelor naționale, vor trebui prezentate organului legislativ al Uniunii, pentru a putea fi luate în

powers.

If the legislative draft originates from a group of Member States, the President will forward the opinion to the governments of those Member States.

If the legislative draft originates from the Court of Justice, the European Central Bank or European Investment Bank the President will forward the opinion of the institution or body concerned.

The European Parliament, Council and Commission, and, where appropriate, the group of Member States, the Court of Justice, European Central Bank or European Investment Bank, if the legislative draft originates from them, take account of the reasoned opinions issued by national Parliaments or by a chamber of a national Parliament. Each national parliament has two votes, broken down by the national parliamentary system. In a bicameral Parliamentary system, each of the two chambers shall have one vote.

When the reasoned opinions on a legislative draft that assess a failure to the principle of subsidiarity represent at least one third of the total votes allocated to parliaments, the draft must be reviewed. This threshold is a quarter in the case of a draft submitted under Article 76 of the Treaty on European Union on the area of freedom, security and justice. Following this review, the Commission or, where appropriate, the group of Member States, the European Parliament, the Court of Justice, the European Central Bank or the European Investment Bank, if the draft originates from them, may decide to maintain the project or to amend or withdraw it. This decision must be substantiated.

Also, the ordinary legislative procedure, where reasoned opinions on the failure by a draft to the principle of subsidiarity represent at least a simple majority of votes allocated to national

considerare în cadrul procedurii:

a) înainte de încheierea primei lecturi, organul legislativ (Parlamentul European și Consiliul) examinează compatibilitatea propunerii legislative cu principiul subsidiarității, ținând seama în special de motivele invocate și împărtășite de majoritatea parlamentelor naționale, precum și de avizul motivat al Comisiei;

b) în cazul în care, cu o majoritate de 55% a membrilor Consiliului sau cu o majoritate a voturilor exprimate în Parlamentul European, organul legislativ consideră că propunerea legislativă nu este compatibilă cu principiul subsidiarității, aceasta nu va mai fi examinată.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe cu privire la acțiunile referitoare la încălcarea principiului subsidiarității de către un act legislativ, formulate, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de un stat membru sau transmise de acesta în conformitate cu dreptul său intern în numele parlamentului său național sau al unei camere a acestuia.

Astfel de acțiuni pot fi formulate și de Comitetul Regiunilor împotriva actelor legislative în vederea adoptării cărora Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea respectivului comitet.

În fiecare an, Comisia prezintă Consiliului European, Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale un raport privind aplicarea articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Respectivul raport anual se transmite, de asemenea, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor.

parliaments, the project must be reviewed. Following such review, the Commission may decide to maintain the proposal, or to amend or withdraw it.

If it decides to maintain the proposal, the Commission will have to justify, through a reasoned opinion, why it considers that the proposal complies with the subsidiarity principle. This reasoned opinion and the reasoned opinions of the national parliaments, will be presented to the Union legislator, to be considered in the procedure:

a) before concluding the first reading, the legislator (Parliament and Council) examine if the legislative proposal is compatible with the principle of subsidiarity, taking particularly into account the reasons expressed and shared by the majority of the national parliaments and the Commission's reasoned opinion;

b) If, with a 55% majority of Council members or a majority of votes cast in Parliament, the legislator believes that the legislative proposal is inconsistent with the principle of subsidiarity, it will not be considered.

the EU Court of Justice has jurisdiction to rule on actions relating to the infringement of the principle of subsidiarity by a legislative act, brought forth in accordance with the rules laid down in Article 263 of the Treaty on European Union, by a Member State or submitted in accordance with its domestic law on behalf of their national Parliament or a chamber thereof.

Bibliography

Bibliografie

J.Boulouis *Droit institutionnel de l'Union européenne*, Montchrestien, 5-eme édition, 1995

P.Manin, *Les communautés européennes. L'Union européenne. Droit institutionnel*, Paris, Ed. A. Pedone, 1993

J.Boulouis *Droit institutionnel de l'Union européenne*, Montchrestien, 5-eme édition, 1995

P.Manin, *Les communautés européennes. L'Union européenne. Droit institutionnel*, Paris, Ed. A. Pedone, 1993

¹ **J.Boulouis** *Droit institutionnel de l'Union européenne*, Montchrestien, 5-eme édition, 1995 pag. 113

² **J.Boulouis**, *op.cit.*, pag.. 114.

³ Exemplul cel mai elocvent în acest sens este domeniul “pieței interne”. Până la adoptarea Actului Unic European, domeniul respectiv a fost lăsat în mare măsură la latitudinea statelor, fapt care a dus la existența unor piedici în vederea realizării acestui obiectiv datorită reglementărilor diferite pe plan național. Inițial, se prevedea realizarea pieței interne ca obiectiv de bază pentru cel mai târziu 1 ianuarie 1993, statele urmând să acționeze în vederea aplicării acestor prevederi. Ulterior s-a dovedit că realizarea acestui obiectiv era mai complicată și necesita condiții și reglementări mai complexe.

⁴ Numerotarea articolelor este indicată în funcție de modificările intervenite prin Tratatul de la Lisabona. În cuprinsul lucrării este indicată numerotarea aflată în vigoare în prezent (atât cu privire la Tratatul privind Uniunea Europeană -TUE, și la Tratatul de funcționare privind Uniunea Europeană - TFUE), iar între paranteze este indicată numerotarea anterioară Tratatului de la Lisabona.

⁵ **P.Manin**, *Les communautés européennes. L'Union européenne. Droit institutionnel*, Paris, Ed. A. Pedone, 1993. pag. 63

⁶ CJ - Hot Kramer (14.07.1976, 3, 4 et 6/76, 1279).

⁷ CJ - Hot Casagrande (03.07.1974, 9/74, 773); Granier (13.02.1959; 292/83, p. 606).

⁸ **P.Manin**, *op. cit.*, pag. 65.

⁹ CJ, 25.11.1956, Fédération charbonnière de Belgique, 8/55 pag.199. A se vedea și **Jean Boulouis- Droit institutionnel de l'Union européenne, Montchrestien, 5-eme édition, 1995, pag. 128-129.**

[1] J. Boulouis *Droit de l'Union européenne institutionnel*, Montchrestien, 5-eme edition, 1995 p. 113

[2] J. Boulouis, *op.cit.*, pp. 114.

[3] The most telling example of this is the area of "internal market". Pending adoption of the Single European Act, the field has been left largely to the Member, which led to the existence of obstacles to achieving this goal due to different national regulations. Initially, the internal market provided that the basic objective for the latest January 1, 1993, states will act to implement these provisions. Later it was found that achieving this goal was more complicated and require more complex conditions and regulations.

[4] Article numbering is shown by changes in the Treaty of Lisbon. Throughout this work is shown in force currently numbers (both with regard to the Treaty on European Union-TEU and the Treaty on European Union operation - TFEU) and numbering is indicated in brackets before the Lisbon Treaty.

[5] P. Manin, *Les communautés Européennes. L'Union européenne. Droit institutionnel*, Paris, Ed A pedon, 1993. p. 63

[6] CJ - Hot Kramer (14/07/1976, 3, 4 et 6 / 76, 1279).

[7] CJ - Hot Casagrande (03/07/1974, 9 / 74, 773), Granier (13.02.1959, 292/83, p. 606).

[8] P. Manin, *op. cit.* p. 65.

[9] CJ, 25.11.1956, charbonnière Fédération de Belgique, 8 / 55 pag.199. See also Jean-Boulouis *Droit de l'Union européenne institutionnel*, Montchrestien, 5-eme Edition, 1995, p. 128-129.